

VIDICI

PREPORUKE DIJECEZANSKOGA LITURGIJSKOG ODBORA

(Preštampano iz »Vjesnika« Zadarske nadbiskupije)

DLO je nakon provedene ankete o liturgijskoj obnovi u nadbiskupiji na svojoj sjednici 13. I 1966. usvojio »Prijedloge i preporuke« za Naslov. Ovim ih dostavljamo s molbom, da ih Naslov izvoli razmotriti i prema svojoj uvidavnosti uzakoniti.

1. Dušobrižnicima se preporučuje, da nastave i neprestano produbljuju pouku u liturgijskoj obnovi i o sudjelovanju vjernika u bogoslužju. Isto tako neka paze, da se u odgovore ne uvuku netočnosti (npr. u padežima kod »Ispovijedam se«).

2. Večernju se misu kroz tjedan može uvesti svakog dana gdje bi na nju dolazilo više vjernika nego ujutro. Bilo bi dobro sada u korizmā to svuda pokušati i ovim se dalje dozvola za taj pokušaj.

3. Neka se u propovijedima i pastoralnim razgovorima češće spominje župska zajednica, koju najviše podržava i promiče zajednička Misa i pričest te međusobno karitativno pomaganje.

4. Treba ustrajno nastojati, da kod Mise svatko recitira ili pjeva svoju dionicu, osobito što više odabranih pjevača svoju a čitav puk svoju, te da svi zajedno ne propuštaju kratke odgovore, osobito Amen. U tu svrhu neka se širi knjižica »Žrtva sv. Mise«.

5. Svim se svećenicima posebno stavlja na srce, da oko oltara skupljaju što veći broj ministranata i da ih ustrajno i strpljivo odgajaju za sudjelovanje kod bogoslužja, a možda i za svećeničko zvanje. To treba nastojati i kod dječaka koji svrše školovanje.

6. Neka ni jedan dušobrižnik nedjeljom i blagdanom ne propusti propovijedi kod svake sv. Mise; tko propovijeda preko sedmice, neka to čini posve kratko. Uopće treba nastojati da nijedan bogoslužni čin ne traje predugo, pa će vjernici radije dolaziti i biti sabraniji.

7. Zbog jedinstva svih misnika svatko će na kraju pristupnih molitava u Misī »Pomolimo se« reći glasno. Isto će tako »Gospodine, smiluj se« moliti naizmjenice misnik i vjernici ili dva kora vjernika.

8. Gdjegod ima zgodan čitač, svećenik će njemu prepustiti čitanje ili pjevanje poslanice. Ista neka se čita i osobito pjeva razumljivo i s poštovanjem. Čitač je ili pjevač redovito s ambona ili legila, okrenut prema puku.

9. Osim četiriju opće odabranih »Molitava vjernika« može se upotrebljavati i »Molitva zajednice« izišla u »Službi Božjoj«. Tim zázivima smije dušobrižnik dodati jedan ili drugi záziv na neku duhovnu ili vremenitu potrebu svoje župe.

10. Poznato je, da za vrijeme posvećenja ne smiju orgulje svirati nego samo zvona zvoniti i da je poslije posvećenja preporučena sveta šutnja. Treba vjernike poučavati, da se u to vrijeme sjedinjuju s prikazanjem Isusove žrtve, kako to izričito veli prva molitva poslije posvećenja.

11. Svećenici će ustrajno nastojati, da se barem netko od vjernika pričesti kod svake sv. Mise. Svima će drugima preporučivati, da se glasnim i zajedničkim moljenjem »Gospodine, nisam dostojan« barem pokaju. Kad pričest traje duže, neka se pjeva neki psalam ili pjesma npr. naša pučka »Zdravo Tijelo Isusovo«.

12. Sada je dozvoljeno da se zaručnici kod vjenčanja Mise pričeste pod obje prilike. Misnik tada govori: »Tijelo i Krv Kristova«, a pričesnik odgovori: »Amen«. Neka se to redovito čini umakanjem. Misnik u tom slučaju popije posvećeno vino u dva navrata, prije i poslije pričesti zaručnika. Vjernicima treba reći, da se kod te pričesti primaju iste milosti kao i kod obične, ali će se tako mladi supruzi na pragu svog novog života jače sjediniti s Isusovom žrtvom pod prilikama posvećenog kruha i vina.

13. Osobito kod te Mise, ali i kod ostalih, misnik će nastojati, da vjernike pričesćuje hostijama tada posvećenima. Ni tu nema razlike od pričesti hostijama iz svetohraništa, ali će poučeni vjernici lakše povezati s tom Isusovom žrtvom svoj svagdanji život.

14. Kad sv. Misa svršava u podne ili navečer, neka se s vjernicima izmoli »Anđeo Gospodnji« gdje je to običaj. Zbog jedinstva neka se odsada nigdje ne poklekne na »I Riječ je tijelom postala«, niti se treba kod toga naklonuti ili prekrižiti.

15. Ponovno se preporučuje, da se Uskrsno bdijenje obavlja tako da Misa počne u ponoć. Moguće je to svuda, osim u župama posluživanja i u vrlo rastrkanim selima. Svakako treba Uskrsno bdijenje dobro pripremiti poukom i vježbom.

16. Neka se već u podignutim crkvama ne postavlja drugi ili drugčiji glavni oltar bez predhodne dozvole Ordinarijata.

Isto vrijedi i o konačnom uvođenju električnog svijetla u crkvu. Osobitu pažnju treba posvetiti urednosti i čistoći crkvenog ruha. Tko njim oskudijeva i ne može ga nikako sam nabaviti, neka svoje potrebe iznese našem DLO-u.

Zadar, 5. II 1966.

Za Dijecezanski liturgijski odbor

Predsjednik:

MARTIN KIRIGIN OSB, s. r.

Tajnik:

JOSIP KOLANOVIĆ, s. r.

Kod Uredništva »Službe Božje« može se dobiti uz cijenu od 1,50 N. D. brošura koja sadrži:

1) Drugu Uputu SZO za ispravno provođenje Uredbe o sv. bogoslužju od 4. svibnja 1967,
2) Uputu o glazbi u sv. bogoslužju od 5. ožujka 1967. i

3) Raspored čitanja za ferije što ga je Vijeće za poredbu Uredbe o sv. liturgiji predložilo za upotrebu.